

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Decizia nr. 584/2022

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Circumstanțele cauzei. Cererea de chemare în judecată.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curții de Apel Cluj, secția a III-a contencios administrativ și fiscal, sub nr. x/2017, reclamanta Federația Națională a Sindicatelor din Administrație a solicitat să se dispună obligarea pârâților Guvernul României, Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Muncii și Justiției Sociale la transmiterea de îndată a datelor și informațiilor publice solicitate, și anume nivelul maxim de salarizare corespunzător fiecărei funcții, grad, treaptă, vechime în muncă și specialitate din cadrul familiei ocupaționale "Administrație" la data de 21.12.2016, respectiv la data de 30.06.2017, atât la nivel național atât pentru întreaga familie ocupațională "Administrație", conform anexei la Legea nr. 284/2010, cât și pentru Administrația Publică Locală pe categorii de unități administrativ teritoriale de același rang (comune, orașe, municipii, municipii reședința de județ/primăria municipiului București/primăriile de sectoare/consiliile județene), recunoașterea dreptului F.N.S.A. de a dispune de aceste date în vederea transmiterii lor către toate sindicatele membre și către toate unitățile administrativ-teritoriale pentru a se face aplicarea corectă și unitară a legii, conform celor statuate de Curtea Constituțională a României.

2. Hotărârea primei instanțe

Prin sentința civilă nr. 59 din 9 martie 2018, Curtea de Apel Cluj a admis excepția inadmisibilității cererii invocată din oficiu și a respins, ca inadmisibilă, cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta Federația Națională a Sindicatelor din Administrație, în contradictoriu cu pârâții Guvernul României, Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene, Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Muncii și Justiției Sociale.

3. Calea de atac exercitată în cauză

Împotriva sentinței menționate la pct. I.2 a declarat recurs reclamanta Federația Națională a Sindicatelor din Administrație, întemeiat pe art. 488 alin. (1) pct. 8 C. proc. civ., solicitând, în principal, casarea sentinței atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanțe, iar în subsidiar, casarea sentinței atacate, reținerea cauzei spre rejudecare, cu consecința admiterii cererii de chemare în judecată, așa cum a fost formulată.

4. Hotărârea instanței de recurs.

Prin decizia nr. 6840 din data de 16.12.2020, Înalta Curte de Casație și Justiție, secția de contencios administrativ și fiscal a admis recursul declarat de reclamanta Federația Națională a Sindicatelor din Administrație împotriva sentinței civile nr. 59 din 9 martie 2018, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, secția a III-a, contencios administrativ și fiscal, a casat sentința civilă recurată și a trimis cauza spre rejudecare aceleiași instanțe.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel Cluj, secția a III-a de contencios administrativ și fiscal sub nr. x/2017*.

5. Hotărârea instanței de fond după casare.

Prin sentința civilă nr. 90 din data de 26.03.2021, Curtea de Apel Cluj, secția a III-a, contencios administrativ și fiscal a respinge excepția lipsei calității procesuale active, invocată de pârâții Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene și Guvernul României, prin Secretariatul General al Guvernului, a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâților Guvernul României, Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene și Ministerul Finanțelor Publice, a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Ministerul Muncii și Justiției Sociale, a admis în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta Federația Națională A Sindicatelor din Administrație, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Muncii și Justiției Sociale, a obligat pârâtul la transmiterea de îndată către reclamantă a datelor și informațiilor publice solicitate, și anume nivelul maxim de salarizare corespunzător fiecărei funcții, grad, treaptă, vechime în muncă și specialitate din cadrul familiei ocupaționale "Administrație" la data de 21.12.2016, respectiv la data de 30.06.2017, atât la nivel național pentru întreaga familie ocupațională "Administrație", conform anexei la Legea nr. 284/2010, cât și pentru Administrația Publică Locală, pe categorii de unități administrativ teritoriale de același rang (comune, orașe, municipii, municipii reședința de județ/primăria municipiului București/primăriile de sectoare/consiliile județene).

A respins cererea formulată de reclamantă în contradictoriu cu pârâții Guvernul României, Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene și Ministerul Finanțelor Publice, ca fiind îndreptată împotriva unor persoane lipsite de calitate procesuală pasivă.

A respins în rest cererea.

6. Cererea de recurs.

Împotriva sentinței civile nr. 90 din data de 26.03.2021, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, secția a III-a, contencios administrativ și fiscal a declarat recurs pârâtul Ministerul Muncii și Protecției Sociale prin care a solicitat admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive și pe fond, respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

7. Apărările formulate în cauză.

Intimata Federația Națională a Sindicatelor din Administrație a depus întâmpinare prin care a invocat excepția nulității recursului pentru lipsa criticilor și în subsidiar, a solicitat respingerea recursului, ca nefondat.

8. Procedura de soluționare a recursului.

În cauză a fost parcursă procedura de regularizare a cererii de recurs și de efectuare a comunicării actelor de procedură între părțile litigante, prevăzută de art. 486 C. proc. civ., coroborat cu art. 490 alin. (2), art. 471¹ și art. 201 alin. (5) și (6) C. proc. civ., cu aplicarea și a dispozițiilor O.U.G. nr. 80/2013.

În temeiul art. 490 alin. (2), coroborat cu art. 471¹ și art. 201 alin. (5) și (6) C. proc. civ., prin rezoluția din data de 25 august 2021, s-a fixat termen de judecată pentru soluționarea cererii de recurs la data de 02 februarie 2022, în ședință publică, cu citarea părților.

9. Considerentele și soluția Înaltei Curți asupra cererii de recurs.

Analizând cu prioritate excepția tardivității recursului, în temeiul dispozițiilor art. 248 din C. proc. civ., Înalta Curte constată că recursul este declarat peste termenul legal, pentru argumentele expuse în continuare.

Potrivit dispozițiilor art. 248 alin. (1) din C. proc. civ., "(1) Instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei."

În materia contenciosului administrativ, conform dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, "Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare".

Termenul de 15 zile stabilit prin textul legal menționat se calculează potrivit dispozițiilor procedurale cuprinse în art. 101 alin. (1) din C. proc. civ. care prevăd că "termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în socoteală nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul".

Pe de altă parte, aliniatul 5 al aceluiași articol stabilește că "termenul care se sfârșește într-o zi de serbătoare legală, sau când serviciul este suspendat, se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare".

Din actele dosarului rezultă că sentința atacată a fost comunicată recurentului-pârât la data de 28 aprilie 2021, conform dovezii de îndeplinire a procedurii de comunicare aflată la dosarul de fond, iar recursul a fost transmis prin email la data de 21 mai 2021, conform dovezii atașate la dosarul de recurs.

Calculând termenul de 15 zile prevăzut de art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, modificată, potrivit regulilor stabilite prin dispozițiile art. 101 alin. (1) și (5) din C. proc. civ., pe zile libere, rezultă că intervalul de timp în care recurentul-pârât avea dreptul să declare recurs era cuprins între 28 aprilie 2021 și 14 mai 2021, inclusiv.

Or, în cauza de față, recursul este declarat și formulat cu depășirea termenului legal, ultima zi în care se putea depune recursul a fost data de 14 mai 2021.

Cum data de 21 mai 2021, ca zi de declarare a recursului, astfel cum rezultă din actele dosarului, a depășit termenul de 15 zile de la comunicarea sentinței, impus de lege, rezultă că recursul pârâtului este tardiv formulat.

Conform dispozițiilor art. 185 alin. (1) C. proc. civ.:

"Când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate".

Având în vedere că în cauză, recurentul-pârât nu a invocat și nu au dovedit că a fost împiedicat în exercitarea, în termen, a căii de atac din motive temeinic justificate, Înalta Curte va reține tardivitatea recursului declarat.

10. Temeiul legal al soluției adoptate în recurs.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 496 din C. proc. civ., Înalta Curte va respinge recursul, ca tardiv declarat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Respinge recursul formulat de recurentul-pârât Ministerul Muncii și Protecției Sociale împotriva sentinței nr. 90 din 26 martie 2021 pronunțate de Curtea de Apel Cluj, secția a III-a contencios administrativ și fiscal, ca tardiv declarat.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 2 februarie 2022.